

Twenne

Mordvisor.

Den första:

Om det grymma mord, som blifvit begånget å lasarets-
syfslomannen herr Samuel Forsberg sent om aftonen
den 1 Juni 1883 på Stora Tavastgatan
i Åbo stad.

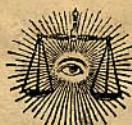
Den andra:

Två unge mäns mord, de der blifvit förfövade å den
såkallade Nummisbacken, i närheten af Åbo stad,
Pingstdagen den 13 Maj 1883.

Skriften och till tryck bekostad

af

O. W. M-n.

Pris: 20 penni.

Sjunges som: Tiden skyndar mig på färden o. s. w.

- 1 v. Nu förgfull jag besjunga får
Om händelsen så grym och svårt.
En kunskap snabb ofz meddeltes,
Öfver allt i staden utspriddes.
- 2 v. Ett mord och rån hwad grymmare,
Å en bland allmänta gatorne,
Händt har här uti Åbo stad,
Wid Stora Tawastgatan grad.
- 3 v. Före klockan tolf på astonen,
Den första Juni om fredagen,
Då Forsberg skulle wandra hemåt,
Förbytts hans färd båd' till sorg och gråt.
- 4 v. Banditer här honom träffade
Och illa i hu swudet mästrade;
Att hugget genom hjernarne
Inträngt ju på det hemfaste.
- 5 v. Derefter af honom togo de
Hans gyllene ur från fickorne,
Hatten och penningeportmonäen
Ett byte blef för dem äfwen.

Åbo,

G. W. Wilén & C:o:s boktryckeri,
1883.

- 6 v. Se'n lemnade honom att ligga här
Uti sitt blod, som ej ringa är,
Det ryser att beskrifwa om
Och hemfikt att lyßna för menniskom.
- 7 v. Grymmare ju hwad hedningen
Ån finns bland kristna samhällen,
De affly ej så hemiska mord,
Som förgilt nog äro ož försord.
- 8 v. Ghuru här i vår Åbo stad
Folk undervisas mest alla dar,
Och i nykterhetsföreningen
På bästa sätt sfer ju warningen.
- 9 v. De warningar ej åtlydas mer,
Ej heller förmänningar man ser,
Utan i ondskan tillväxande
Tills att straffet är dem drabbände.
- 10 v. Nu en af kronobetjenterne
Den slagne war anträffande;
Forsberg dock än uti lifswet war,
Fastän han dödshugget tilldelts har.
- 11 v. Sedan till länets sjukhus han
Framskaffades från stället an,
Och läkarehjelp anlitades,
Men förr ju döden inträffade.
- 12 v. Forsberg han war äfwen allmänt känd
För en aktad man, så ock bestämd,
Om mångt i lifswet anförtrodd war,
Med omförg skötte allt i deſz dar.

- 13 v. Med en sådan död bortkallades
Den aſlidne öſwersfördeſ
Måhända till ett bättre bo,
Der ingen mer stör hans lugn och ro!
- 14 v. Han femtioſtre år gammal war,
Då han aſſlutade ſina dar.
Hit lemnade hustru jemte barn,
Bortgick med hopp till utvaldas tal!
- 15 v. Honom äro äfwen ſaknande
Wänner här många förjande;
Hans ſnara owäntade bortgång
Ej glömmas kan utan ſuckan mång.
- 16 v. Sådant är ož nu lifswet här
Uti denna jämmervdal beſtärdt,
Vi weta ej när till räkenſkap
Vi fallas inför Herrans anlet' klar.
- 17 v. Derafore waren wafſamme
Och i bönen stadde flitige:
Att då döden är ož nalkande,
Vi då beſtinnaſ botfärdige.
- 18 v. Trenne de äro häktade
Och många förhören vidtagne,
Samt mördarne ſom fängſlige
I häktet wäl förvarade.
- 19 v. Så komma de att dömas nu
Till det ſtraff, de wäl förtjenat ju,
Hwars hjertan äro ſten hårdare
Och ſamwel' liſt jern förvånande.

- 20 v. Men mördarne, I så grymme,
Edert brott waren snart bekännande,
Ånnu medan tid till nåder är
Bed om förfoning af er Herre får.
- 21 v. O Herre, war oſ nädelig
Och till sann känsla ledaktig,
Samt än i nådatiden här
Ett förglöft finne uppväck wäl!
- 22 v. Att då till döden wandrom wi,
Wi Jesu fällskap ej gå förbi,
Det unne oſ allt vår skapare,
Som ware årad i höjdene!

Sunges som: Åt huru länge räcka må Den hårda
kämpen att utstå o. s. w.

- 1 v. Här begynner jag en sorgesång
Med nedstānd håg och tankegång,
Om de grymma mord, som än begås
Och fortfarande ej understås.
- 2 v. Ehuru än undervisas må
Folk att af ondskan den frångå,
Så ser det likvist oſ än ut,
Att nalkas wi allt sämre slut.
- 3 v. Såsom man nu inhemta får,
Sanningen häraf nog framgår,
Ett flagsmål åter hwad hemskare
Å Nummisbacken började.

- 4 v. I närheten af Åbo stad
Och vid en allmän wäg det war,
Der detta flagsmål sig tilldrog,
Som leder så till twenne mord.
- 5 v. Efter omåttligt förtärande
Af bränwin, som är rusgifwande,
Kommo de sålunda först i gräl,
Som slutas ej innan mord ster här.
- 6 v. Dersföre, I medborgare,
Och sköna Finlands bebyggare:
Wi böra aldrig till öfverflöd
Förpläga oſ till dryfesrörd.
- 7 v. Då Pingsthelgen wi firade
Och oſ deraf ju fröjdade,
Att Herren oſ sin ande vis
Utgjöt den helga, dýra spis.
- 8 v. Nu plötsligt oſ bud meddelades,
Mord grymme blifvit föröfwaude,
Och att twenne äro mördade,
Å Nummisbacken aслиwaude.
- 9 v. Thure Ahlqvist warde wid namn
En af de dödblifne han,
Om tjugutre år gammal war
Och uti deß bästa ungdomsdar.
- 10 v. Och den andre bland deras tal
War Öfwerberg från Åbo stad,
Ung äfwen han till åren war,
Ej wistte af sin bortgång snar.

- 11 v. Hwad obetydligt än lfwet är
För ofz i forgedalen här;
Derföre alltid måge wi
Det bättre är ej gå förbi.
- 12 v. Att då vår Herre behagar ofz
Bortkalla hädan en annan kos,
Med glädje wi hädan stiljas må
Dch arswedelen i himlen nå.
- 13 v. Mördarene woro ju de
Af finske wärnepligtige,
Dch af bataljonen i Abo stad,
Samt defz andra kompaniets rad.
- 14 v. Nu äro de svårt fängslade
Och i fängelset väl tedjade,
Samt komma att få sin stränga dom
Som wälörtjent genom det hemffa mord.
- 15 v. Tjene dessa wisor till warning
För folket som en förestafning,
De onda till sträng efterföljd,
Att ingen mer må till mord vara böjd.
- 16 v. Utan onda gerningar undfly
Och i sanning lefwa städje nu,
Så få wi lön i himmelen
Af skaparen upp i höjden.

